

بخش اول

چرخه آب

در اواسط قرن هفدهم، دانشمندان توانستند مقدار آب دریافتی زمین را بدقت اندازه‌گیری کنند و مقایسه‌ای میان مقدار آن، با مقدار آبی که در رودها جریان دارد به عمل آورند. این اندازه‌گیری‌ها نشان داد که زمین شاید ۵ برابر بیشتر از آنچه که در رودها جریان دارد، آب دریافت می‌کند. در این صورت، مسئله، پیچیده‌تر شد. «بقیه آب‌ها به کجا می‌رود؟»

آب، در حرکتی مداوم است و از هوا به زمین و از زمین به هوا می‌رود. به این حرکت دوره‌ای، چرخه آب گفته می‌شود. همه ساله، حدود ۵۰۰ هزار کیلومترمکعب آب تبخیر می‌شود و به هوا می‌رود که در حدود ۸۶ درصد آن، از سطح اقیانوس‌هاست. بقیه، از سطح خاک، دریاچه‌ها و رودها به هوا بر می‌خizد.

متجاوز از ۹۷ درصد ذخیره آب زمین دراقیانوس هاست و از ۳ درصد باقیمانده هم، مقدار زیادی در قطبین و به صورت یخ ذخیره است. مقدار آب های موجود در زیر زمین در مقایسه با آب های سطحی، بسیار زیادتر است. در این صورت، آبی که در اتمسفر وجود دارد، در مقایسه با بقیه بسیار اندک است، زیرا کم بودن ظرفیت هوا برای نگهداری بخار آب سبب کاهش آب در اتمسفر می شود.

– آب، وضع هوای زمین را تنظیم می کند. اگر آب وجود نداشت، دمای هوا در طول روز به بیش از 100°C و در شب به کمتر از 100°C می رسد. در آن صورت اختلاف دمای فصل های مختلف و نیز تفاوت دمای نقاط قطبی و استوایی بسیار بیشتر می شد. آب ها بخشی از انرژی خورشید را جذب می کنند و وقتی هوا سرد باشد، این انرژی ذخیره شده به آهستگی آزاد می شود. این عمل همراه با اثر جریان های عمومی هوا کرده در جایه جایی و اختلاط هوا، موجب تعديل آب و هوای کلی زمین می شود.

– آب ها از طریق «فرسایش»، «حمل» و «رسوبگذاری» بیشترین تغییرات را در سطح زمین به وجود می آورند. آب ها به کمک دیگر عوامل طبیعی مثل باد، دائمًا سنگ های سطح زمین را می فرسایند و آنها را در گودی های زمین ته نشین می کنند. این رسوبات سرانجام سنگ های رسوبی را به وجود می آورند.

– آبکره از نظر تأمین آب آشامیدنی و کشاورزی، تولید انرژی و حمل و نقل، فراهم آوردن غذا و مواد معدنی، نقش مهمی در زندگی انسان دارد.

اکنون چرخه آب را در ۳ قسمت، آب در هوا، آب در دریا و آب در خشکی مورد بررسی قرار می دهیم.